

انسان محوری (اومانیزم) (humanism):

از ویژگی های دوران تجدد، حاکمیت دیدگاه های اومانیزستی و انسان محورانه است. دو جریان عقل گرا و تجربه گرا با وجود مخالفت های بسیار با یکدیگر در یک مطلب هم داستان هستند و آن اینکه:

هر گونه شناخت فرا عقلی و فرا حسی را به دیده تردید باید نگریست. از مجموعه تفکرات تجربه گرایی و عقل گرایی دوره ای به نام علم مداری بدست آمد انسان محوری (اومانیزم) محصول مشترک سه قرن تلاش جامعه اروپای پس از رنسانس بود.

عقل و ایمان و دین

عقل: نیروی دراکه آدمی است که هم بکار فهم می آید و هم استدلال گراست.

عقل: نیروی نقا داست.

اعتقادات بدیهی:

۱-حسی

۲-ذاتی

در نظریه عقل گرایی افراطی، تنها قضیه ای عقلی است که صدق آن در کلیه مکان ها و زمانها به اثبات رسیده باشد.

دین: مجموعه معارف (نظری و علمی) قدسی است.

در تعریف ایمان ۳ عامل اساسی و موثر وجود دارد:

۱-علم

۲-اراده

۳-عمل

ایمان: سکون و آرامش علمی خاص در نفس است.

۱-سیر آفاقی

۲-سیر انفسی

در ایمان:

۱-اقرار به قلب

۲-اقرار به زبان

۳-عمل به جوارح شرط شده است.

پوزیتیو لیست های منطقی معتقد بودند که: گزاره های دینی بی معنا هستند.

ایمان دینی همان پروای نهایی انسان است.

تجربه گراها یک جریان فکری بعد از رنوسانس بودند که امپریسیسم یا امپریسم به آنها می گویند و معروف ترین آن تجربه گراها آقای فرانس بیکن بود که ایشان اصرار داشتند به جای روش های قیاسی، استقرا را بکار برند و بیشتر دیدگاه هایی که در نظر تجربی وارد می شود آن را بطور احساسی باید درک کرد.

پوزیتیویتهای: ۱- منطقی ۲- افراطی

از محصولات علم مداری انسان محوری یا اومانیزم است.

چند بحران: بحران معرفتی، اخلاقی، روانی، از دیدگاههای رنه گنون می باشد.

فن آوری تکنولوژی، ظهور از دنیای ماشینی و آمدن به عصر مدرنیستی است.

نقش دین: دین در حل بحران، دین و بحران معرفتی، دین و بحران های اخلاقی.

کارل یونگ دانشمند قرن ۱۹ روان کاوانامورسوئوسی دیدگاههای خاص خودش را دارد و بیشتر مسائل روانی را با دین کنار هم قرار داده و مورد ارزیابی قرار می دهد.

خدا، انسان، جهان

شامل ۴ گفتار:

۱- در جستجوی معبود

۲- راهی به سوی او

۳- انسان شناسی

۴- جهان شناسی

توتمیسم: totemism

از باورهای رایج میان انسان های نخستین و تقدیس و ستایش برخی از حیوانات و گیاهان بوده است.

آنیمیزم: animism

نوعی جانمندنگاری اعتقاد به گیاهان و حیوانات مقدس است.

مصریان باستان برای خود مظاهری داشتند مثلاً: باینان اهرام، مصر فراعنه راپسر رع یکی از خدایان لقب می دادند.

در کهن ترین متون دینی هند و داهای در هیات انسانی به تصویر کشیده شده است.

در ایران پیش از زردشت آئین مغان رواج دانست خدای خیر و خدای شر با ظهور زردشت به خدای واحد پول شد.